

[Jytte Andersen]

ikke er enige om for nærværende. Men så kunne vi dog mødes på det udgangspunkt, at vi skal sikre, at der ikke opstår flaskehalsproblemer i fremtiden.

Det, jeg faktisk sagde i min ordførertale, var, at jeg synes, at virksomhederne skulle med ind i billedet og gøres økonomisk ansvarlige. Det er også nævnt fra SFs side, at virksomhederne skulle forpligte sig til at anmelde arbejdskraftbehov, at vi skulle skaffe flere ressourcer til den udvikling, der er nødvendig både i erhvervsuddannelserne og i arbejdsmarkedsuddannelserne, og at vi i det hele taget skulle lægge op til et bedre udviklingsarbejde, sådan at man fik en samordning imellem ungdomsuddannelserne på den ene side og voksenuddannelserne på den anden side. Jeg har også nævnt, at det var vigtigt at få nogle analyser, som gjorde, at vi blev bedre i stand til at foretage en uddannelsesplanlægning, altså kvalifikationsanalyser og behovsanalyser. Det er nogle af de ting, jeg har sagt, ikke bare i min ordførertale, men også senere hen.

Det, vi derimod har vendt os imod, det er yderligere nedskæringer på uddannelsessystemet, det er en højere grad af markedsstyring og en decentralisering, hvis den er efter, havde jeg nær sagt, undervisningsministerens model, som jo nogle gange giver det indtryk, at det er dem, der ikke arbejder med tingene, der er med i udvalgene.

Der er på dette område ikke nogen uenighed imellem LO og socialdemokratiet. LO er gået ind i udvalgsarbejdet ud fra de samme forudsætninger, nemlig at der skulle sikres en vis bredde i uddannelserne, og at der skulle sikres en vis indflydelse for de institutioner, som har med uddannelserne at gøre, og de organisationer, der har noget med sagen at gøre.

Den decentralisering, som jeg synes fungerer godt for øjeblikket, og som jeg altså ikke rigtig ser nogen grund til at ændre ved, den foregår jo både i brancheudvalgene og i skoleudvalgene, som sammen med det lokale erhvervsliv er involveret i at finde ud af, hvad der er behov for på det lokale område, og her ser jeg altså ikke noget behov. Der kan selvfølgelig altid være behov for at vurdere et system, men at lægge op til nogle nye styringsmekanismer ser jeg altså ikke noget decideret behov for.

Jeg tror, det er kolossalt vigtigt i det arbejde, som foregår i det udvalg, som finansministeren nævner, at holde fast i, at der skal være et generelt højt uddannelsesniveau, og at der skal sikres en bredde i uddannelserne, for det er faktisk den bedste garanti for, at de, der kommer ud af uddannelsessystemet, også kan bruges.

Her vil jeg gerne bruge et eksempel, som også har været draget frem i dag, nemlig glæden over, at virksomhederne kan bruge akademikere. Den glæde deler jeg i og for sig meget langt hen ad vejen, eller rettere sagt til fulde. Dansk Arbejdsgiverforening har jo i den forbindelse sagt, at det ikke gør noget, at de akademikere, som er arbejdsløse, og som vi har brug for, ikke kan det praktiske; de har så god og høj en almen viden, at vi nok selv skal sørge for, at de kan det praktiske. Og det er i virkeligheden det udgangspunkt, vi har i uddannelsespolitikken: alle skal sikres et så højt alment niveau som overhovedet muligt; så skal de såmænd nok lære at betjene maskiner og teknik i den efteruddannelse, vi efterfølgende har.

Så vil jeg godt vende mig til hr. Bollmann, som i sin ordførertale var inde på noget meget centralt, som ikke blev kommenteret fra finansministerens side, og det var selvfølgelig, fordi han var mest optaget af at skælde ud på denne trio. Hr. Bollmann sagde, at når man tænkte på og talte om mobilitetsproblemet, så var det vigtigt også at være opmærksom på, at man skulle sørge for, at de flytteudgifter, en familie måtte have, kunne kompenseres på en eller anden måde, at det blev gjort muligt at flytte fra den ene ende af landet til den anden, hvis det var det, der var behov for, hvis man havde en uddannelse, der var brugbar i Ringkøbing. Det synes jeg egentlig fortjener en positiv bemærkning, ikke bare fra min side, men forhåbentlig også fra finansministerens side.

Og så vil jeg da godt takke for alle de roser, der også er givet til den rapport, som KAD og Specialarbejderforbundet har lavet. Den har jeg i al beskedenhed selv været med til, og jeg synes egentlig, det har været meget nyttigt at have det udgangspunkt for denne debat. Selv om den forholder sig kritisk til et aktuelt flaskehalsproblem, siger den meget klart, at man gerne fra de to forbunds side vil være med til noget fremadrettet arbejde,